69ste JAARGANG No. 8519 WOENSDAG 3 SEPTEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Malik wil veertien naties enbloc in V.N. loodsen

Zijn VETO is het alternatief

New York. — In de Veiligheidsraad heeft Malik opnieuw aangedrongen op het enbloc toelaten van de veertien aspirantleden staten, t.w.: Albanie, Mongolie, Bulgarije, Roemenie, Hongarije, Finland, Italie, Portugal, Eire, Jordanie, Oostenrijk, Ceylon, Nepal en Libie.

De eerste vijf werden door de Sowjet Unie voorgedragen; de rest door een overweldigende meerderheid der andere landen gesteund. Malik gaf in algemene termen te kennen dat hij onherroepelijk van het vetorecht gebruik zal maken als zijn voorstel niet wordt aanvaard.

WERELDVOEDSEL-RESERVE

Rome. — In Rome zullen op 15 September aanstaande voedseldeskundigen uit vijf landen samenkomen om de technische kanten te bestuderen van het aanleggen van een wereldvoedselreserve voor eventuele noodgevallen. Uit deze reserve zou voedsel kunnen worden geleverd aan landen, waar de oogst mislukt is of die door droogte, overstroming of andere natuurrampen worden getroffen.

Amerikaans bezoek aan Joegoslavie

Belgrado. — Op 11 September zullen zes der modernste oorlogsschepen van de Amerikaanse Marine voor een officieel bezoek van vier dagen in de Joegoslavische haven Split aankomen.

„Made in Moskou"

Berlijn. — In de twee maanden sedert de opening van het kanaal om Berlijn — 40 kilometer lang — ten einde de mogelijkheid van een Westelijke blokkade te omzeilen, hebben de Oost Duitse schippers herhaaldelijk gemeld, dat grote stukken van de kanaaloevers instorten. Kort geleden is weer een stuk van 90 meter kanaaloever weggevallen.

Naar het beloofde land

Berlijn. — Vierentwintig Oost Duitse politiemannen onder wie een commissaris, zijn uitgeweken naar West Berlijn, waar zij Maandag j.l. aankwamen.

Perzie wil niet met Engeland, maar met de Anglo Irian Oil Cy onderhandelen

Teheran — Mossadeq beraadslaagde Dinsdagavond met Perzische financiële en economische deskundigen over het jongste Amerikaans Britse voorstel.

Het lid van de oliecommissie Hassibi heeft verklaard, dat het aanvaarden van het voorstel zou betekenen het opnieuw van kracht worden van de olie-overeenkomst van 1933. Het aanbod gaat meer uit van de door de regeringen getroffen regelingen, wat in strijd is met onze principes, namelijk dat onderhandeld zal moeten worden tussen de Perzische regering en de Anglo Iranian Oil Cy. Voorts is er geen geschreven waarborg gegeven tegen het te werk stellen van Britse technici, waartegen Perzië volstrekt bezwaar heeft. Over het Amerikaanse aanbod van tien millioen dollar zeide hij: „Zij willen ons dit armzalig bedrag schenken om zich voor goed invloed in onze aangelegenheden te verschaffen".

„Bevrijdingsmedaille".

Cairo — De Egyptische Regentschapsraad heeft vandaag bekend gemaakt, dat een „Bevrijdingsmedaille" zal worden geslagen ter herdenking aan de staatsgreep van 23 Juli.

BOMBARDEMENT IN KOREA

Tokio — Amerikaanse Marinevliegtuigen hebben militaire installaties in Noord Korea aangevallen, jachtbommenwerpers bombardeerden vliegvelden en spoorwegbruggen.

In de Presidents-"Ring" worden geduchte opstoppers gewisseld

New York. — President Truman heeft gisteren vanaf zijn trein op het station van Parkersburg in West-Virginia de campagneleiders van generaal Eisenhower ervan beschuldigd het risico van een atoomoorlog te vergroten door „gedaas over het bevrijden der geknechte volken van Oost-Europa".

Hij zei, dat de „master minds" achter Eisenhower campagne een wrede riool-politiek bedrijven met het leven van talloze goede mannen en vrouwen achter het IJzeren Gordijn".

Tot deze grote geesten telde Truman een „Republikein, die geholpen heeft bij het vorm geven aan onze buitenlandse politiek". (Truman had hierbij kennelijk John Foster Dulles op het oog.) „Hij weet in welke precaire toestand de wereld verkeert. Hij weet, hoe gemakkelijk het is een oorlog te ontketenen. Maar hij is volkomen bereid de Republikeinse Partij en de Republikeinse candidaat dingen te laten zeggen, die het risico van een oorlog vergroten, enkel en alleen om stemmen te verwerven".

Stroop voor Taft

In Cincinnati, de „home town" van Senator Robert Taft, waar zijn trein 55 minuten stil hield, prees de president Taft als „een intellectueel eerlijk" man. „Dat is meer dan je van andere Republikeinen kan zeggen", liet hij erop volgen. Truman sprak er zijn spijt over uit, dat Taft de Republikeinse candidatuur niet had gekregen. Met Taft zouden de Republikeinen „tenminste hebben geweten waar zij aan toe zijn". De benoeming van Eisenhower was volgens Truman „een masker, dat het Amerikaanse volk niet zal kunnen bedriegen".

Ike pareert met corruptie

New York. — Eisenhower beschuldigde in een rede die hij in Miami uitsprak de Amerikaanse regering van corruptie en oneerlijkheid. Hij sprak over Washingtons knoeiboel, over het dalen van het Amerikaanse prestige over de gehele wereld en over de tol van bloed en dollars, die betaald moet worden voor de onbehagelijke veiligheid. „Na de verkiezingsdatum zullen wij dit verbeteren, aldus Eisenhower. Niemand hoe eerlijk ook kan die knoeiboel opruimen als hij gekozen wordt als candidaat van een regering die deze knoeiboel heeft veroorzaakt."

Belgisch kabinet in moeilijkheden

Brussel. — De Belgische eerste minister, Jan van Houtte, wordt Woensdagmorgen te Brussel van zijn reis naar de Congo terug verwacht. Dezelfde middag nog zullen de ministers in kabinetsraad bijeenkomen om de politieke toestand te onderzoeken.

Na afloop van een Dinsdagmorgen gehouden vergadering van de socialistische fracties van de Kamer en de Senaat werd een motie goedgekeurd, waarin bij de voorzitters der wetgevende vergadering erop wordt aangedrongen zo spoedig mogelijk het parlement bijeen te roepen.

„Het land gedoogt niet — aldus de motie — dat de regering weigert verantwoording af te leggen over de begenadiging van de oorlogsmisdadiger De Boot en de vrijlating van de landsverrader kolonel Coppenolle".

Bovendien geven de fracties in de motie uitdrukking aan haar leedwezen en verbittering over het feit, dat de dienstplichtigen, die deelnamen aan een militaire opstand als gevolg van het uitblijven van een beslissing betreffende de duur van de militaire diensttijd, veroordeeld werden tot straffen van zes maanden tot drie jaar.

Ook de liberale vakbond tekende intussen in een resolutie protest aan tegen de amnestiepolitiek der regering.

GOEDE MAAND VOOR ENGELANDS SCHATKIST

Londen — De afgelopen maand Augustus was blijkens een mededeling van het Britse ministerie van financiën voor de goud- en dollar-transacties van het sterlinggebied sinds meer dan een jaar de beste maand. Afgezien van de Amerikaanse defensiehulp bedroeg het overschot van het sterlinggebied in genoemde maand vijf millioen dollar tegenover een tekort van 106 millioen dollar in Juli. Het is het eerste overschot sinds Juni van het vorige jaar.

Het tekort van het sterlinggebied bij de Europese Betalings-Unie liep van 99 millioen dollar in Juli tot slechts 5 millioen dollars in Augustus terug: dit is het geringste tekort bij de E.B.U. sinds April van het vorige jaar.

Recht tot het hart

— We zien de dingen niet zoals ze zijn, maar zoals wij zijn.

KONING BEGROET PRESIDENT. — Koning Feisal, de 17 jarige heerser van Irak, die tijdens zijn bezoek aan Amerika ook Washington bezocht, werd begroet door President Truman toen hij aan het Witte Huis arriveerde voor een lunch.

het nieuws van vandaag

De Persmeningen over het nieuwe Nederlandse kabinet zijn nu niet bepaald enthousiast.

„De Maasbode" schrijft dat het product van ruim twee maanden „bredebasiscrisis" voor zover thans te voorzien is in zulk een graad het bewijs levert van gebrek aan kracht bij de KVP en van politiek verval, dat men bijna geneigd zou zijn te zeggen „it is easy to condemn, it is better to pity".

Het te verwachten resultaat is des te somberder omdat èn land èn KVP in zo sterke mate behoefte hebben aan een krachtig en gaaf beleid. Wat men moet verwachten is veeleer een beleid van onmacht en constante compromissen min of meer in socialistische richting.

Ten gevolge van dat fatale bredebasiscomplex is er ook in de toekomst geen verbetering te verwachten. De droevige touwtrekkerij van de afgelopen twee maanden heeft al bij voorbaat het gezag van het kabinet aangerand en zolang de bredebasis ziekte voortwoekert zal deze phase van gezagsschemering zich voortslepen.

Het Algemeen Handelsblad vindt het onverkwikkelijk, dat, terwijl men het eens was over het vrije vage, al door Drees opgestelde programma, de keuze van de ministers en de verdeling van de zetels tot gekrakeel heeft geleid, waarvan de buitenstaander slechts de indruk kan krijgen, dat het onderling vertrouwen bij de „brede basis" niet zo bijster groot is. Het is de vraag of voldoende homogeniteit van het kabinet is bereikt. Zullen de onverkwikkelijke tonelen in de kraamkamer en de wieg van de pasgeborene niet een ongunstige invloed op zijn psyche uitoefenen? Biedt deze uit zo onderscheiden elementen samengestelde ploeg uitzicht op goed „teamwork"?

Wanneer wij zien hoe sommige van de nieuwe ministers slechts met moeite konden worden overgehaald om een portefeuille te aanvaarden; hoe tenslotte Rutten zich terugtrok en hoe er met zetels „geruild" werd en hoe andere ministeriabele figuren zich, kennelijk afgeschrikt door de langdurige koehandel, niet beschikbaar wilden stellen, kan men al deze vragen niet geruststellend beantwoorden.

Kabinetsmeningen

Het Parool geeft geen oordeel, maar houdt zich bezig met de politieke zijde. In hoeverre de regering in staat zal zijn een progressieve politiek practisch te verwezelijken zal eerst geleidelijk aan de dag kunnen treden. De Troonrede zal misschien enig inzicht kunnen geven maar — zegt het Parool — nu de samenstelling van de regering zo lang geduurd heeft is het de vraag of het regeringsprogramma al ver genoeg is uitgewerkt om uit te komen boven enige algemeen gestelde grondbeginselen. Die zijn natuurlijk belangrijk maar niet beslissend.

Trouw acht dit extra-partijenkabinet het aannemelijkste wat er thans uit de bus had kunnen komen. Het kabinet berust op vage gematigde richtlijnen, die door Drees zijn opgesteld. Het vage daarvan en de van de fracties vrijstaande samenstelling en persoonskeuze bestempelen het kabinet tot een extra-parlementair. Daarbij is echter in meerdere of mindere mate rekening gehouden met de wensen, die bij de fracties aan het licht traden. Dat was moeilijk en delicaat werk. En nu dat werk af is mag redelijker wijze verwacht worden dat het kabinet de nodige steun in de Staten Generaal ontvangt. Een novum is dat twee A.R. leden voor het eerst na zeven jaren in hun kwaliteit als zodanig en niet zonder instemming van de A.R.-kamerfractie aan de regering deelnemen. Aan bepaalde wensen van de fractie in vorige stadia van de formatie geuit, is tegemoetgekomen. Dat was niet zonder invloed op de beslissing dienaangaande. Wij verheugen ons daarover. De A.R.-partij komt hierdoor in een andere verhouding tot de regering dan in de afgelopen zeven jaren. Trouw spreekt gaarne de wens uit dat het nieuwe kabinet tot heil van het vaderland mag werken en dat het van het begin af aan de belichaming van een toenemende eendracht in de Nederlandse samenleving zal blijken te zijn.

Op Curacao werd hij gegrepen

Internationaal oplichter kon valse Curacaose biljetten fabriceren

De politie van Curacao heeft een dezer dagen een goede slag geslagen door een internationale zwendelaar, die reeds 35 jaar lang zijn duistere practijken uitoefent, te ontmaskeren. Toen de verbaasde Mexicaan en zijn handlanger, een Haitiaan, welke laatste zich voorgaf „professor in de occulte wetenschappen" te zijn, de cel inschoven, toonde de Mexicaan zich een beetje wrevelig, wijl hij ontmaskerd werd op zo'n klein eilandje als Curaçao. Waarmede gezegd wil wezen, dat men zich kan vergissen, zelfs in het kleine.

Hoe dan ook, de Antilliaanse politie verdient een pluim door deze wel zeer doortrapte oplichter aan de oppervlakte te brengen.

Hier volgt dan de geschiedenis van een der merkwaardigste vondsten op crimineel gebied.

Een dezer dagen arriveerde een Mexicaan, die er een zeer merkwaardige practijk op nahield. Hij zocht bij voorkeur aansluiting bij zakenlieden, personen, die werkzaam waren bij bankinstellingen e.a. Wanneer hij met deze mensen in contact was gekomen en over zaken sprak, vroeg hij strijk en zet aan een zijner nieuwe „relaties" of die even een biljet van $ 100 kon wisselen. Wanneer de relatie dit dan had gedaan zei de Mexicaan, dat het dollarbiljet vervalst was, waarop meestal de „relatie" de grond onder zijn voeten voelde wegzakken, maar nimmer bereid bleek daarvan aangifte te doen. Zóu er aangifte gevolgd zijn, dan zou er nóg niets kunnen gebeuren, want het 100 dollarbiljet was niet vals, maar echt.

Uiteraard werd deze opmerking gemaakt met een zekere — en laten wij er onmiddellijk aan toevoegen — boosaardige opzet.

Immers, hij vertelde dan, dat hij deze briefjes zelf vervalst had en dat het onmogelijk was dit ooit te achterhalen.

Hij wist dan in de huizen van zijn relaties door te dringen en gaf daar een demonstratie van het vervalsen van bankbiljetten, zonder dat er een drukpers of een dergelijk apparaat aan te pas kwam.

Geraffineerd.

Het systeem was eenvoudig, verbluffend eenvoudig zelfs, doch daarom juist geraffineerd.

Hij vroeg aan een zijner toeschouwers een bankbiljet, het hinderde niet van welke waarde het was. Dan ging deze man met een radheid van tong en zelfvoldaanheid te werk, die volkomen overtuigend bleken.

Hij nam een wit vel papier, dat hij in tweeën vouwde, de binnenkant werd met een bepaald, naar zijn zeggen geheime vloeistof ingesmeerd, vervolgens werd het bankbiljet in het papier gestoken en stevig opgerold. Na een beetje drukken en meer „hocus-pocus" werd het papier ontvouwd en zag men in het witte vel papier een afdruk van de vóór- en achterzijde van het bankbiljet.

Het bankbiljet werd hierop aan de oorspronkelijke eigenaar teruggegeven en dan begon het tweede deel van de seance.

De man nam een stuk papier ter preciese grootte van het te vervalsen bankbiljet, smeerde dit papier in met een mengsel van jodium en pure alcohol en legde vervolgens dit papiertje, dat door die behandeling puur zwart geworden was, in het witte vel papier, dat, zoals wij boven reeds zeiden, de afdruk van het te vervalsen bankbiljet vertoonde (in spiegelschrift uiteraard).

Hocus-pocus.

Het geheel werd goed dichtgevouwen en in zwart papier gewikkeld, vervolgens met tape dichtgeplakt en in een vouwblad gestopt. Hierna begon het zogenaamde persen, dan weer werd op de bovenkant, dan weer op de onderkant gedrukt en zo bleef de man maar drukken en praten.

Totdat de tovenaar verklaarde, dat hij gereed was gekomen. Hij haalde het met zwart tape dicht geplakt pakje weer te voorschijn, maakte het open en hield in zijn hand het nog steeds zwarte papiertje. Er kwam weer een vloeistof aan te pas, de zwarte kleur loste op en ineens verscheen een bankbiljet, dat in niets afweek van een echt bankbiljet.

Uiteraard moest dit op diegenen onder het gezelschap, die op de hoogte waren van de gemakkelijke en veilige wijze, waarop het 100 dollar biljet werd gewisseld, en wier bankbiljetten-hebzucht in niet geringe mate werd geprikkeld, een zeer diepe indruk maken.

De clou.

Die indruk zou echter minder verbluffend op de toeschouwers-adspirant -bankbiljetten-bezitters hebben gewerkt, indien zij de „truc" maar door gehad hadden. Want de Mexicaan-bankbiljettenvervalser had een zeer handige truc toegepast onder het motto, let wel op mijn woorden, maar niet op mijn handen.

Voor de aanvang van deze „voorstelling" immers had hij een echt bankbiljet „geprepareerd" met diezelfde vloeistof en dit in het witte vel papier met de spiegelafdruk van het te vervalsen biljet gewikkeld. Dit geheel werd in soortgelijk zwart papier verpakt, dicht geplakt en in het vouwblad verborgen. Het pakje verschilde dus in niets met het pakje, dat de aangename causeur aan het bereiden was, doch wachtte slechts op het moment om er uitgetoverd te worden. Er waren dus twee pakjes in het vouwblad, en wel in verschillende lagen; het praten diende slechts als afleidingsmanoeuvres.

Uiteraard had onze sluwe vos talrijke pakjes gereed liggen ook met andere bankbiljetten.

Dat was de truc, waar iedereen inliep en waardoor hij ettelijke honderdduizenden pesos heeft kunnen „binnenhalen".

Want nu kwam de aap uit de mouw. De Mexicaan was gaarne bereid om biljetten te vervalsen, kreeg hij die opdracht, dan zou hij tegen een bepaalde basis een en ander willen uitvoeren. Hij beschikte immers niet over de relaties om het „valse geld" in de handel te brengen, zijn omstanders verkeerden in dit opzicht in een gunstiger positie.

Hoe dan ook, als hij de opdracht kreeg, wendde hij de volgende dag voor, dat hij niet de beschikking had over voldoende chemische middelen en bovendien had hij 1001 dingen aan te schaffen. Hij vroeg en kreeg dan een zeer groot bedrag als voorschot. En dan begrijpt U het natuurlijk al. Zodra hij dit voorschot had ontvangen, verdween hij.

Dat hij deze practijken zo lang heeft kunnen voortzetten, komt omdat de bedrogen „cliënten" uit vrees geen aangiften durfden te doen. Men nam het verlies maar voor lief, liever dan te erkennen, dat zij toch minstens zo schuldig, zo niet schuldiger waren.

Het eigenaardige van dit optreden is wel, dat er in feite niet eerder van een strafbaar feit gesproken kan worden dan nadat de Mexicaan tezelijk met zijn „winst"aandeel met de Noorderzon vertrok.

Maar op Curacao is hij tegen de lamp gelopen en heeft hij zijn attributen moeten achterlaten. Deze gehele zaak zal nu worden gerapporteerd aan de CIPC, die op zijn beurt dit geval zal signaleren, evenals de persoon en zijn handlanger. De Mexicaan en zijn handlanger, die voornamelijk in het Caraibisch gebied opereerden, zullen een dezer dagen worden uitgewezen. Zij hebben hun truc hier wèl toegepast, maar schade is niet toegebracht. Hier is men er nl. niet ingetrapt.

Lindeteves laat het er niet bij zitten

De hoofddirectie van de firma Lindeteves te Amsterdam heeft het A.N.P. medegedeeld niet bereid te zijn zich neer te leggen bij de intrekking van haar vestigingsvergunning in de Nederlandse Antillen, aangezien haar inziens de gevolgde procedure in strijd is met elk rechtsgevoel.

Van het uitreiken der vergunning af had de firma gewezen op de gebrekkige redactie, die een bron van misverstanden zou zijn. Aan haar verzoek om schriftelijk van de tenlastegelegde overtredingen in kennis te worden gesteld, werd nooit voldaan, aldus de hoofddirectie, die verder zegt: Van de door Lindeteves verstrekte bewijzen, dat men niet in overtreding was, werd onvoldoende nota genomen. Als voorbeeld der behandeling moge dienen, dat Lindeteves via de pers (bedoeld is de „Amigoe" — Red) op 23 Augustus heeft moeten vernemen, dat het besluit tot intrekking der vergunning was gevallen en dat dit besluit op 22 Augustus in een vergadering van de Kamer van Koophandel was bekend gemaakt. Pas na dringende navraag werd op 25 Augustus de juistheid van de persberichten telefonisch bevestigd. Aldus de hoofddirectie van Lindeteves.

NIEUWE MINISTERS BEEDIGD

's-Gravenhage — Gistermorgen zijn de nieuwe ministers op Soestdijk door de koningin beëdigd. Om 2 uur 's middags hield het nieuwe kabinet zijn eerste vergadering in de Haagse Trèveszaal.

Djakarta — Het nieuwe Nederlandse kabinet is blijkens de eerste persstemmen in Indonesische kring niet erg enthousiast ontvangen.

Op Schiphol aangekomen.

Amsterdam — De vier vrijgelaten Westerling-arrestanten zijn gistermiddag uit Indonesië op Schiphol aangekomen en bleken uiterst zwijgzaam, omdat zij hun zes kameraden, die in Indonesië nog gevangen zitten, geen moeilijkheden willen berokkenen. Zij hebben 2½ jaar in Indonesië gevangen gezeten. Zij werden zesmaal verhoord meestal door Indonesiërs, maar ook door een deserteur uit het K.N.I.L., de Nederlander Prinsen, die thans in Indonesische dienst is.

Commando-overdracht.

Den Helder — Hedenochtend heeft schout-bij-nacht C. W. Slot met het gebruikelijke ceremonieel het commando Zeemacht Nederland aan de met ingang van 1 September tot schout-bij-nacht bevorderde commandeur F. T. Burghard aan boord van de „Tromp", die ligplaats had gekozen voor het commandementsgebouw, overgedragen.

CURACAO

DEFENSIE EN ONDERWIJS

De defensie kosten bedragen heel wat millioenen en zoals wij reeds schreven is de Landsregering bezig met het zoeken naar middelen om een en ander te bekostigen. Naar wij vernemen is de kans niet gering dat door het opbrengen van de nodige 5 millioen gulden het schoolbouwprogramma in de war raakt. Men denkt door het geven van lessen in de ochtenduren en lessen in de middaguren het bezwaar te kunnen opvangen. Immers, de lokalen kunnen dan twee keer gebruikt worden.

EILANDSBEGROTING

De eilandsbegroting is thans in druk en zal vermoedelijk vóór 1 October a.s. in circulatie worden gebracht. Het geheel is een keurig stuk werk, duidelijk en verzichtelijk is een overzicht gegeven van de stand van zaken.

OVERDRACHTSPERIKELEN

In ons artikel „Het nieuws van vandaag" van gisteren hadden wij het over de positie van de onderwijzers ná de overdracht van het Departement van Onderwijs aan de Eilandgebieden.

Van bevoegde zijde werd hierover het volgende opgemerkt:

Van een concurrentie tussen de rijke eilanden en de z.g. minder goed bedeelden bij de vaststelling van salarissen, behoeft in de praktijk geen moeilijkheden te worden gevreesd. Immers, het grootste gedeelte van het onderwijzend personeel op de minder goed bedeelde eilanden behoren tot het Bijzonder Onderwijs, die de salarissen zelf vaststelt, slechts enkelen onderwijzers behoren tot het Openbaar Onderwijs. De salarissen van de onderwijzers worden uiteraard op de Begroting van het betrokken Eilandgebied geplaatst welke begroting door het Land zelf moet worden goedgekeurd.

Het is een bekend feit, dat de minder goed bedeelde eilanden elk jaar hun begroting ter goedkeuring aan het land moet aanbieden.

Indien de rijkere eilanden met deze minder goed bedeelden een unfaire concurrentie zouden aangaan dan kan het land, zoals thans het geval is, altijd de andere eilanden steunen (op kosten van de rijkere eilanden zelf) om dit het hoofd te kunnen bieden.

Overigens zal het voor een belangrijk deel afhangen van de Schoolbesturen der Bijzondere scholen hoe de salariering van de onderwijzers bij het Bijzonder onderwijs in dienst zal zijn.

Door deze opmerking, wordt echter niet het tweede deel van ons argument aangetast, n.l. dat de „rijke" eilanden, wier begroting niet onder „Lands" controle zal vallen, elkaar wel op ongewenste wijze zouden kunnen beconcureren. Hiertegen kan men wel opmerken, dat dit theoretisch allemaal heel mooi is, maar dat het in de praktijk zo'n vaart niet lopen zal.

Daar kan men t.o. stellen, dat het juist de alsnog theoretische mogelijkheden zijn, die hun invloed bij het treffen van regelingen moeten doen gelden.

De praktijk, ook al lijkt ze te voren onwaarschijnlijk, doet zich slechts voor wanneer op grond van theoretische mogelijkheden niet op tijd is ingegrepen.

Wij geloven, dat deze materie langduriger overweging verdient dan met overdracht op korte termijn gegeven kan worden.

STEEKPARTIJ MET DODELIJKE AFLOOP

Gisteravond vond er op de Scharloowerf een ernstige steekpartij plaats, waarbij het slachtoffer, de 30-jarige G. Puriel aan de bekomen verwondingen is overleden.

Genoemde P kreeg woordenwisseling met de dader, de 35-jarige J. F. (Sony), die in zijn drift een mes greep en daarmede zijn tegenstander dusdanig bewerkte, dat hij aan de bekomen verwondingen is overleden.

Het slachtoffer werd naar het woonhuis van dr. Bonnema vervoerd, daar aangekomen gaf de man de geest. De politie arresteerde de dader.

A.B.C. NAAR CURACAO VERTROKKEN.

Met de constellation „Utrecht" vertrok gisteren het zeer opgewekte (en opwekkende) gezelschap Wim Kan naar New York, waar men vijf dagen zal blijven. Daarna gaat, zoals bekend, de reis door naar Curaçao, waar in nauwelijks drie weken elf maal zal worden opgetreden.

Corry Vonk droeg voorzichtig haar talisman Kan Baardman („die mag mee zonder te betalen" fluisterde zij). Baardman bengelde al gauw op de rug van het Schaap Veronica, een werkstuk van de burgemeester van Aalsmeer, die op Schiphol aanwezig was, evenals Mary Dresselhuys en de vlieger-schrijver Viruly, wiens dochter Avoila, als stewardesse de vlucht meemaakt.

HET VERKEER

Een autobusje reed gistermiddag op de Handelskade tegen een vrouw op, die wel zwaar zonder op het verkeer te letten de rijweg overstak, maar waarvan gezegd kan worden, dat zij het slachtoffer werd van de grote snelheid van de bus. 50 meter remsporen zegt natuurlijk ook wel wat.

Zij liep een gebroken arm op. Voorts waren er 4 lichte aanrijdingen.

DE HEER VISSER BUITEN LEVENSGEVAAR

Omtrent de toestand van de CPIM slachtoffers kan worden gemeld, dat de heer Nymeyer inmiddels het ziekenhuis heeft verlaten en thans thuis verpleegd wordt. Binnenkort zal hij zijn werkzaamheden weer kunnen hervatten. De heer —. Visser is gelukkig buiten levensgevaar en maakt het naar omstandigheden redelijk wel.

NAAR CURACAO

Zoals wij reeds meldden zouden ir van Duuren en de heer J.D.H. v.d. Toorn, directeur Algemene Zaken der PTT naar de Antillen vertrekken.

Wij vernemen dat zij op 17 dezer zullen vertrekken.

De heer v.d. Toorn zal een conferentie bezoeken in Buenos Aires, de heer van Duuren, uitvinder van de TOR zal het relais station te Paramaribo bezoeken.

NIEUW BERGINGSSCHIP

Een dezer dagen arriveerde in onze haven het Amerikaans Bergingsschip „Opportune". De werkzaamheden om de „Erie" te lichten gaan gewoon door.

AFSCHEID VAN DE HEER VAN WAMELEN VAN DOW

Gistermiddag vond er in de Passangrahan een intieme bijeenkomst plaats ter gelegenheid van het feit, dat de heer van Wamelen de DOW dienst heeft verlaten en morgen de Nederlandse Antillen verlaat.

Hij werd hartelijk toegesproken door de directeur van DOW, ir H. de Kiewit, de heer A. Smit en de heer de Windt. Ook gedeputeerde Jonckhout richtte waarderende woorden aan het adres van de scheidende functionaris.

De heer van Wamelen dankte voor de gesproken woorden en voor het mooie foto album dat hem namens het personeel ten geschenke was gegeven.

BEROEMD GENERAAL OP DOORREIS

Met de „Rangitata" zal binnenkort op doorrreis naar Londen hier aankomen de oud Gouverneur-Generaal van New Zealand, Generaal Freyburg.

In de eerste wereldoorlog was generaal Freyburg belast met een der oppercommando's van de geallieerde strijdkrachten. Hij is drager van tal van onderscheidingen o.a. het Victoriakruis.

POSTDUIVENSPORT BLOEIT UIT IN TWEEDE VERENIGING

Ter bevordering van de postduivensport op Curaçao hebben oud-leden van de hier bestaande vereniging van postduivenhouders „De Snelvlucht", alsmede oud-leden van vereniging van postduivenhouders in Nederland, gemeend, naast de reeds genoemde een tweede vereniging te moeten oprichten.

Op Donderdag 21 Augustus jl. had de oprichting hiervan plaats. Zij draagt de naam V.V.P. „Curaçao". Haar zetel is gevestigd te Willemstad.

De door haar, voor het komende jaar te gebruiken vaste voetringen zijn gekenmerkt „Ster 1. Curaçao. 53. volgt nr.".

Daar er op Curaçao vele postduivenhouders zijn, die nog niet bij een vereniging zijn aangesloten, nodigen wij deze uit, eens persoonlijk kennis te maken met een der bestuursleden, die U gaarne alle inlichtingen zal verstrekken betreffende het doel der vereniging, haar plannen betreffende kweek, wedvluchten, hokkeur, tentoonstelling, etc.

Ook is er plaats voor juniorleden (aspirant-leden) Deze dienen echter de leeftijd van 16 jaar te hebben bereikt. Ook beginnelingen zijn welkom. Zegt U niet: „Ik heb geen verstand van postduiven". Als U liefde voor het dier heeft, bent U reeds voor 75% op de goede weg tot slagen.

De maandelijkse contributie is zo laag mogelijk gesteld.

Het voorlopig bestuur van deze vereniging is als volgt samengesteld: Voorzitter B. Morriën; Vice-Voorzitter Q. Herbert; Secretaris C. Huyskes; Penningmeester A. Betz; Commissarissen C. Jolen en H. Smit.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig dat Zondag uit Nederland vertrok, landde gisteren 04.40 uur Ned. tijd op Schiphol.

D'R IN EN D'R UIT

Hato: in 15 en uit 15 vliegtuigen met 155 passagiers landend, 155 transito en 148 vertrokken.

Haven: in 11 vrachtschepen (5), 13 tankers (12) en 0 zeilboten (7) Er landden 11 passagiers, 196 in transito en 12 vertrokken.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Flamengo v Cristobal nr Lissabon, **Silver Gate** v Antwerpen nr Cartagena, **Willemstad** nr Aruba, **Basis** v Pto. Cabello nr Montreal, **Pygmalion** v New Orleans, **Jaime Orlando** nr Sta. Martha, **Elouisa** nr La Guaira, **Virginia de Churruca** van La Guaira, **Etna** v. Cristobal.

HET WEER

Max. temp. 32 C. (89,6 F.), min. 27.2 C (81 F.) en gem. 29.1 C. (84, 4 F.). Windsnelheid: max. 18, min. 6 en gem. 12 knopen. Vochtigheidsgehalte 72%. Bewolking: heldere hemel 4, licht bewolkt 14 en bewolkt 6 uren.

SURINAME

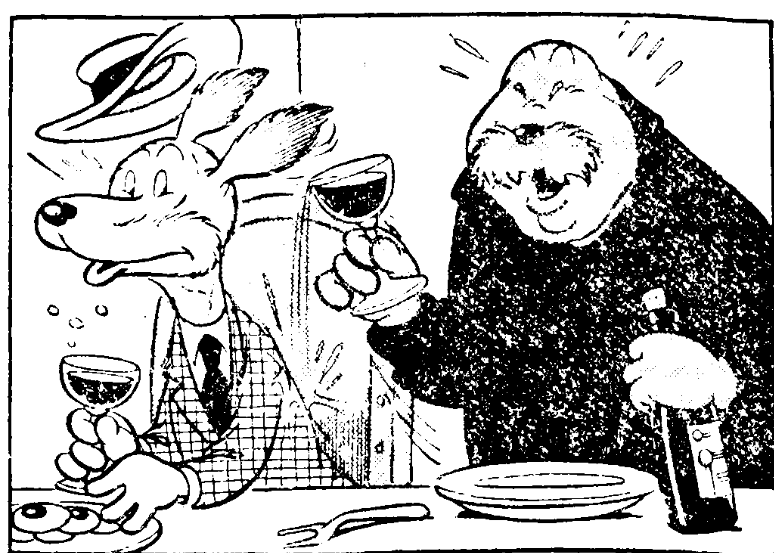
's-Gravenhage — In de tweede helft van September zal uit Roosendaal de volledige 103e compagnie commando-troepen voor zes maanden naar Suriname vertrekken. De compagnie bestaat uit 113 man onder commando van kapitein A. J. de Graaf.

Zij wordt gevormd door dienstplichtigen, aangevoerd door eigen beroepsofficieren en een eigen beroeps- en dienstplichtig kader. De bedoeling van deze detachering is o.a. om de groene baretten ook vertrouwd te maken met de dienst in tropisch klimaat, zodat zij ook in dit opzicht paraat zijn. In het vervolg zal de uitzending per gesloten eenheid blijven geschieden, zodat, zodra de noodzakelijke sterkte zal zijn bereikt, ook de compagnie mariniers in haar geheel zal kunnen worden afgelost.

Het A.N.P. tekent hierbij aan: De commando-troepen zijn speciaal opgeleid voor de gevaarlijkste verrichtingen in oorlogstijd en zijn kenbaar aan hun groene baret, die zij pas na een uiterst zware opleiding en examen krijgen. Voor vele militairen is de verkrijging van de groene baret het toppunt hunner wensen.

1256 Tom Poes en de Talisman.

Tom Poes haastte zich terug naar slot Bommelstein, want hij was g. dat iemand achterdocht zou krijgen wanneer hij te lang bleef.
Maar het scheen, dat iedereen hem vergeten had. Toen hij binnen am zat de hele vergadering tenminste onder gepast gezang te n en te drinken en niemand vroeg hem waar hij al die tijd gen had.
Daarrr is die kleine brroekebans!" zei Prebl Prolsk vrolijk. „Ga en en eet een handje mee!"
Er is geen stoel meer!" zei Tom Poes.
Zoals je wilt!" riep Jantje. „Even goede vrienden, niet waar?" pikte een enorme aardappel aan zijn mes en stak die in zijn nd.

„Hum.... goede patatten!" mompelde hij nadenkend.
„Zeg eens!" riep Kobbe Kuip. „Alles goed en wel, maar wanneer begint die Talisman van jou nu te werken?" Jantje heeft een wens gedaan, maar er gebeurt nog steeds niets!"

„Hij werkt niet altijd even vlug!" zei Tom Poes een beetje benauwd. Soms duurt het lang en soms erg kort, maar hij werkt altijd! Even geduld nog, je zult zien, dat het voor elkaar komt!"
„Bravo!" riep Jantje opstaande. „Even geduld nog. Niet waar? Goed zo! Maar hoe lang duurt even? Ik ben een geduldig iemand is 't niet? Maar even duurt bij mij maar drie minuten! Als er dan niets is gebeurd zal ik jou een klein lesje geven! Dan ga ik je tot konijn verwerken!"

***

onte Dinsdag-Avondtrein

Vaart, geest en charme waren de ingredienten

t was een complete verrassing. Eerlijk gezegd vonden we die e Dinsdagavond Treinen van Hilversum de laatste tijd niet zo meer. Het was een tikje gedwongen grappig van je snip-en-snap oe.

ie nasmaak hadden we nog toen werd aangekondigd dat een derjke Bonte Trein gisteravond door Roxy zou rijden; en een gezapig ap je dat nou juffrouw Snip' zeurde ons door het hoofd, gisternd, op weg naar Roxy.

aar het Rode Kruis heeft ons volkomen schaakmat gezet. Want programma dat met deze Trein bleek te worden aangevoerd was n snip-en-snap, maar een daverend feestprogramma zoals we dat lang niet gezien hebben.

De dienstregeling was van het de Kruis. Een vlaggenparade, kens met een sierlijke zwaai r Transportcolonne, Bloednsfusiedienst, jeugd-afdeling, ormatie-dienst, consultatiebuu, enz., gaf een keurig sein r vertrek. En het stopsein gegeven door een levend levendig Rood Kruisgevormd r achttien knappe jongedas.

En daartussen in werd vlot prachtige rit gemaakt. Mevrouw Branca Erkelens, geleid door de heer Wil Ep, bracht de stemming erin t twee leutige liedjes.
En daarna voerde mevrouw a Maal, in samenwerking met an Strauss en het Curaçaosch ilharmonisch Orkest onder ding van de heer R. Boskaljon s op de vleugels van trein en ziek, fantasie en dans, regelht het aloude 'Wienerwald' nen.
Strauss heeft nooit kunnen omen wat er in zijn woud alleal leeft en danst; maar een volle zaal van Roxy heeft er gisteravond een kijkje op gekregen, en heerlijk van genoten.

Negen-en-dertig lieve meiskes, zo te zien van vier tot achttien jaar, hebben ons een luchtig zomertafereel voortgetoverd; als we Madeline Dias en Len v.d. Ree noemen als het danspaartje en [illegible]lynne Jonckheer als elfje, dan doen we er 36 anderen tekort; het paddestoeltje (Fern Gene Pinedo) stal ons hart, nadat het door tien jolige vlindertjes vertederd was. En ware ons hart al niet gestolen, we zouden het aan de voeten leggen van mevrouw Elva Maal die deze fantasie tot leven bracht.
Zeer terecht werd het nummer gebisseerd.

Van Wenen naar het Isola Bella im Lago Maggiore: mevrouw L. Blikslager, begeleid door mevrouw Rena Koole, bracht drievoudige romantiek.
En vervolgens naar het hart van Andalusië, een super-Spaans ballet op de muziek van Ravel's Bolero; Finita Boutmy was de verleidelijke Carmencita — op gevaar af dat we haar Romeo en zes stemmingsvolle danspaartjes tekort doen.
Na de pauze — en we laten in het midden of het Edith, Sonja Loeki of Bertha was die ons in haar jolige vermomming van cigarettenmeisje aan een rokertje hielp — reed de trein pardoes het cabaret 'Het Vraagteken' binnen; waar het leven heftig was, en soms zelfs bloederig.
Jan Doedel gaf een eigen variatie op het ridderdrama 'Philomeen'; mevrouw Bennebroek Gravenhorst en de heren Kromhout en Johay brachten geestige improvisaties naar levensechte schetsen van Vrijbuiter; het had U of ons kunnen overkomen....
Naar de poeszta: de viool van de heer C. Dorsman (met begeleiding van de heer C. Leverzapf) bracht Czardas-klanken.
Van Hongarije naar Oostenrijk was vroeger maar één stap, en zo was het op deze avond ook: onder de 'Alte Stephansturm' in Wenen vond met het cabaret van onze fotograaf- conferencier Fischer, en daar schuimden geest en champagne.
Het moet een duur cabaret geweest zijn, want publiek en programma waren van hoog gehalte: mevrouw Blikslager zong een deel van de 'Lustige Witwe' met Jan Morent;; Finita Boutmy en Chris Kuypers ontpopten zich als prima ballerina's; Ineke Denijs droeg en zong 'Golden Earring' en Mevrouw Emanuels danste met Roger Marques een smeltende tango.
De Voorzitter van het Rode Kruis, de heer Norman Chumaceiro, opende de avond met een opwekking tot steun van het Rode Kruis en een woord van bijzondere dank aan allen die tot het welslagen van deze avond hebben meegewerkt. Zij konden niet allen genoemd worden, meer dan honderd enthousiastelingen werkten onbaatzuchtig samen om de kas van ons aller Rode Kruis weer iets te stijven. Maar hun allen komt hulde toe.
De Bonte Trein is uit-gereden; zachtjes en zonder schokken belandde hij in achttien paar welgevormde armen.
Maar het Rode Kruiswerk gaat dóór; moge ook Uw steun blijvend zijn.

Dagblad in B.G. gaf onrustbarend nieuws over Lago-ontslagen

„Three hundred West Indians in Aruba may lose jobs" — zo meldt het in Brits-Guyana verschijnend blad „Daily Argosy" van 25 Augustus 1952. Verder mededelend, dat de Lago Oil Company zich „onder druk" genoodzaakt heeft gezien wederom „het mes te zetten in het buitenlands personeel, omdat duidelijk aan het licht moest treden, dat de maatschappij voorkeur geeft aan bewoners van het eiland". Werknemers uit B.G. zouden een en ander aan familieleden thuis hebben geschreven en met angst en beven zou men zich afvragen: „Moet ik nu gaan?"

De heer B. Teagle, hoofd van de Public Relations Department van de Lago, deelde de „Arubaansche Courant" naar aanleiding van het bericht in de „Daily Argosy" mede, dat het ontslaan van werknemers op het ogenblik in het geheel geen onderwerp van discussie vormt. Men heeft dus zeker niet het voornemen om werkleiden uit B.G. te ontslaan.
Wat het aannemen van plaatselijke krachten betreft, zeide de heer Teagle, dat de Lago zich van den beginne af heeft verplicht aan plaatselijk personeel de voorkeur te geven; dat is een begrijpelijke politiek en nimmer heeft men daarvan willen afwijken.
Wij kunnen hierbij aantekenen, dat een groot aantal landskinderen heeft gesolliciteerd bij de Lago; voor zover de gegadigden konden worden geplaatst, zijn zij aangenomen. Onder de sollicitanten bevonden zich ook velen, die om welke reden dan ook, reeds vroeger door de Lago waren ontslagen. Deze zullen uiteraard niet meer kunnen worden aangenomen.

Uit ons Caraibie

ORKAAN „BAKER"

Miami. — Een zware tropische orkaan met een windsterkte van 216 kilometer per uur bewoog zich vandaag in Noord Westelijke richting in de Atlantische Oceaan op een afstand van 175 kilometer ten Oost Zuid Oosten van Miami. Het weerbureau heeft de scheepvaart gewaarschuwd op haar hoede te zijn. De orkaan, de tweede in dit seizoen beweegt zich met een snelheid van ongeveer 12 kilometer in Noord Westelijke richting en verwacht wordt, dat zij in hevigheid zal toenemen, en voorspelt dat zij haar huidige koers nog verschillende dagen zal volgen.
Om 10.30 Curaçaose tijd hedenmorgen meldde het bureau de positie van de orkaan als 600 kilometer ten N.N.O. van San Juan op Porto Rico.

Miami. — De tweede orkaan van het seizoen bewoog zich vanochtend vroeg in de Atlantische Oceaan op ongeveer 1150 km ten Oosten van Nassau op de Bahama-eilanden. Men neemt aan, dat de wind, die een snelheid heeft van 185 km per uur, in de loop van de dag in sterkte zal toenemen.

De orkaan beweegt zich voort in Noordwestelijke of Westnoordwestelijke richting met een snelheid van ongeveer 20 km per uur. Men gelooft, dat hij zijn koers met weinige verandering zal volgen.

SPORT

HIJ NAM HET KANAAL

Dover — De 21-jarige Brit Philip Mickman heeft het Kanaal van Engeland naar Frankrijk in 18 uur 44 minuten overgezwommen. In 1949 volbracht hij al zwemmend de overtocht van Frankrijk naar Engeland.

Tiger Ted Lowry k.o.

Boise (Idaho) — De Amerikaanse halfzwaargewicht Tiger Ted Lowry verloor door k.o. in de vijfde ronde van Harry Matthews, wiens eerste wedstrijd dit was sinds hij verleden maand in twee ronden door Rocky Marciano verslagen werd. Dit was Lowry's eerste nederlaag door k.o.

AGENDA

WEST-END: „The man with a cloak" 19 en 21 uur.
CINELANDIA: „China Cry" 19 en 21 uur.
ROXY: „Jack and the beanstalk" 19 uur; „Good Sam" 21 uur.
APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: **Botica Excelsior, Heerenstraat 4, tel. 2004** en **Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.**
WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door Zuster Breukers, De Ruyterkade 53, tel: 2254.
Voor Kantooruren: 8 — 12 en 15 — 18 uur: bellen Marktstraat 1, tel. 1836.
Buiten kantooruren: voor spoed: 3773
SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. O. de Korte, van 7 uur — 15 uur, tel. 1758.
OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45.
Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending in het Papiament; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 „The Voice of the Windward Islands"; 21.00 „La hora Dominicana"; 21.45 Kalender; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.10 The Kilima Hawaiians; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.22 Het Metropole Orkest; 19.48 Klankbeeld: 20.08 **West-Indische rubriek** met Caraibisch commentaar; 20.38 Nederland zingt; 20.49 Kerknieuws; 20.55 Avondgebed: Ds W. Fijn van Draat; 20.58 Sluiting.

AVROS

Woensdag: 17.00 Vertelling voor kinderen; 17.10 Jazz-praatjes door J. Samson; 17.40 Voor de jarigen op de Antillen; 18.00 Indonesische muziek; 18.40 Nieuws; 19.00 Advertenties; 19.10 Klassieken; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307
B. J. Lubbers 01.30 — 05.30 uur, tel. 2928.
Personeel Afdeling:
Woensdag, 3 Sept. 12.00 uur tot en met Zaterdag, 6 Sept. 12.00 uur S. H. Tiesma,
Materialen Afdeling: J. v.d. Vlis, Bung. R.C. 25, tel. 3124.

C.S.M.
Rederij: J. W. H. Zimmermann, tel. 3033.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — 08.00.
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. 2932.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Muziekinstrumenten en Orkest

Een viool wordt gebouwd uit een speciale houtsoort. De be[illegible] is wel de Stradivarius. Zo genoemd naar

Stradivarius, de beroemde vioolbouwer

hun Italiaanse bouwer. Een instrument dat zo groot is, dat het op de grond moet staan is de violoncel. De bespeler van dit instrument zit of staat er achter. Nog een grote instrument dan de violoncel is de bas. Dit is een instrument met zeer donkere of lage tonen. Bij dit instrument gebruikt men dikwijls de vingers om het te bespelen.

De verbeteringen die door de loop van de tijd heen aan de harp zijn aangebracht, hebben dit instrument een plaats in het orkest gegeven, die het om zijn prachtige eigenschappen dan ook werkelijk verdient. De eerste primitieve poging om de harp te verbeteren ging van de spelers zelf uit. Door met de linkerhand op de snaar te drukken trilde deze korter en klonk daardoor een halve toon

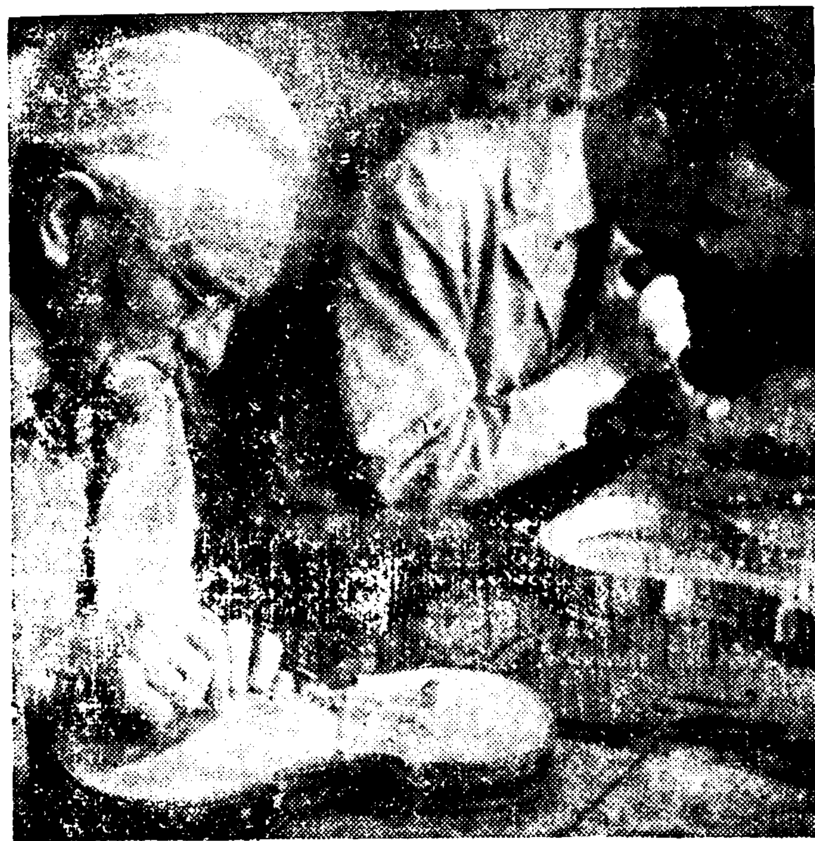

Harp uit de 18e eeuw

hoger. Daar waren natuurlijk grote bezwaren aan verbonden, want drukte men niet op de juiste plaats, dan klonk de toon vals. De moderne harp is voorzien van verschillende pedalen, waarmee men nu de halve tonen kan spelen. Dit laatste is uitgevonden door de Duitser Hochbrucker is 1720. Dan gaan we over naar ons laatste snaarinstrument: de piano. Dit instrument kennen jullie natuurlijk allemaal. Als je op de piano een toets neerdrukt, slaat binnen in de piano een hamertje tegen een snaar aan en we horen een toon.

Het clavecimbel is de voorloper geweest van de piano. Het clavecimbel was het geliefde instrument van de grote componisten Beethoven en Bach.

Nu we de voornaamste instrumenten behandeld hebben gaan we een volgende keer eens kijken hoe de instrumenten een orkest vormen. En hoe het orkest zich in de loop der eeuwen heeft ontwikkeld.

Vioolbouwers aan de arbeid

DE KNUPPEL en DE GITAAR

Toen Jantje's vader en moeder gestorven waren, was Jantje nog heel klein en ze hadden hem niets nagelaten behalve een oude gitaar, waarop Jantje's vader soms had zitten tokkelen, en dan ook nog: een stevige knuppel.

Dat was niet veel, maar Jantje was, hoe klein ook, iemand die nooit bij de pakken ging neerzitten. Integendeel. Hij hing dus de gitaar op zijn rug, nam de knuppel in zijn vuist en stapte welgemoed en een lustig deuntje fluitend de wijde wereld in.

's Avonds sliep hij meestal in een hooiberg en wanneer hij honger of dorst had ging hij naar een boerderij, tokkelde een liedje op zijn gitaar en kreeg dan wel een dikke boterham of een bordje dampende pap.

Op een avond was Jantje echter heel moe. Zijn voetjes deden hem pijn en hoe hij ook uitkeek, nergens viel er een hooiberg of een boerderij te ontdekken. Jantje ging aan de rand van een greppel zitten, steunde zijn ellebogen op zijn knieën en dacht eens ernstig over de toestand na.

En terwijl hij daar zo op z'n dooie gemak zat te kijken en zijn ogen haast dichtvielen van de slaap, hoorde hij achter zijn rug een stem roepen:

„Jantje, houd er de moed maar in." Verrast keek Jantje om, maar er was niemand te zien.

„Hei, wie roept daar?" vroeg hij.

„Ik," klonk het terug. „Ik ben de gitaar, die op je rug hangt. Ik was eens het eigendom van de man, die je vader uit de diepste nood heeft geholpen. Ik zal je de weg wijzen naar geluk en rijkdom."

Meteen was alle moeheid uit Jantje's knieën verdwenen en zijn voeten deden hem helemaal geen pijn meer. Hij omknelde stevig zijn knuppel en stapte zonder aarzelen verder.

„Je moet de stralende grot opzoeken," zei de gitaar. „Doe maar precies wat ik zeg en dan kom je d'r wel."

Het zal mij benieuwen, dacht Jantje, wat dat voor een grot is. Maar Jantje zei niets. Hij dacht het alleen maar en stapte vrolijk door. Eindelijk scheen hij toch het doel te naderen. De landstreek was dor en zanderig geworden en er viel bijna geen groen meer te zien.

„Jantje, wacht eens even," zei een vriendelijke stem achter hem, „zie je daar die hoogte, juist voor je? Daar loop een smal pad tussendoor. Het is te smal voor grote mensen, maar daar je zo klein bent, kun jij er wel door. Aan de andere kant bevindt zich een nauwe opening onder een rotsblok en die opening vormt de toegang tot de stralende grot. Ik heb je de weg gewezen en je bent er nu bijna, maar verder kan ik je tot mijn spijt niet meer helpen. Wees voorzichtig. Je hebt nóg een vriend, die van nu af aan mijn taak zal overnemen."

Jantje stapte door en hield recht op die hoogte aan. Hij zag de nauwe spleet, glipte er met gemak door en bevond zich plotseling in een grote vlakte, waar zover het ook reikte niets te zien was dan mals groen.

Dat moet de ingang zijn, dacht Jantje, toen hij rechts van het pad een hoge rots ontdekte en aan de voet van die rots een ruime opening. Van licht was er geen spoor te zien. Die grot leek even duister en onheilspellend als alle andere grotten, die Jantje op zijn lange tocht had ontmoet.

„Dat is ze," fluisterde de gitaar. „Al je zorgen zijn nu bijna voorbij, maar wees voorzichtig." Terwijl Jantje nadacht over die waarschuwing, klonk er een luid gebrul uit de grot en de grootste leeuw, die Jantje ooit had gezien, kwam te voorschijn uit het hol.

Jantje deinsde terug tot bij de spleet. Het scheelde geen haar

of hij had zijn knuppel, het enige wapen dat hij bezat, laten vallen. De gitaar liet zich niet meer horen en Jantje stond op het punt terug te keren. Toen klonk een andere stem. „Wees niet zo bang, kleine vriend. Het is maar een leeuw."

Maar Jantje had aan een leeuw meer dan genoeg.

„Niet weglopen, Jantje," klonk de geheimzinnige stem opnieuw. „Ik ben de knuppel en ik heb ook eens toebehoord aan de man, die door je vader van de ondergang werd gered. Ofschoon je vader zelf zo arm was als een kerkrat. Ik zal je helpen."

En meteen vloog de knuppel uit Jantje's handen en recht naar de leeuw toe. Voordat de leeuw goed en wel wist wat er gebeurde, had hij al een flink pak slaag te pakken en sprong hij wel twee meter hoog van de schrik en de pijn.

Nee, dacht de leeuw, daar kan ik niet tegen vechten, ik neem toch maar liever de benen.

En met grote sprongen verdween hij over de vlakte, terwijl Jantje heel en al gerustgesteld hem lachend nakeek.

Die heeft zijn portie, dacht Jantje; nu kan ik wel eens gaan kijken, wat er in die stralende grot te zien is. Maar hij was nog niet goed en wel binnen of er kwam een windt uit, die hem haast omverwierp; op die wind volgde een gedrocht met drie koppen, dat zich op zijn achterpoten verhief en dreigend drie muilen opensperde.

Weer was het de knuppel, die het zaakje in handen nam. Hij plaatste zich tussen Jantje en het gedrocht en met een welgemikte slag, die neerkwam als de voorhamer van een smid, trof hij het monster op een van zijn drie koppen.

Het gedrocht hapte naar de knuppel, maar de knuppel was vlugger dan het logge beest. Hij zat in een ommezien op de rug van het monster en timmerde zonder erbarmen op de twee andere koppen.

Het duurde niet lang, of het gedrocht kon geen woord meer zeggen en de knuppel danste van de pret.

„Ga nu maar binnen," zei hij, „de toegang zal nu wel vrij zijn. Je hebt niets meer te vrezen, Jantje."

Jantje ging binnen. Eerst beetje schoorvoetend, maar hij niets verdachts meer zag hoorde, waagde hij zich toch per in de grot. En plots, zo dat hij zelf wist hoe dat kw stond hij midden in een goud stralend licht, dat hem ge omhulde, maar zijn ogen geen pijn deed.

„Kom nader," zei een zac vriendelijke stem.

Jantje zag een stralende tr die schitterde als de zon en die troon zetelde een won schone fee, die hem toelacht

„Ik ben de Dankbaarheid," de fee. „Je bent, evenals je va altijd vriendelijk en behulpz geweest voor allen, die in verkeerden en ik heb je heen laten komen om je te b nen, voor zover dat in mijn m ligt. Je bent ook dapper gew en daarom weet ik dat je rijkdom, die je bezit zal wor goed zult gebruiken. Kijk, alles behoort je toe, doe er wat je goeddunkt."

De grote grot lag vol edelste en goud. Maar Jantje keek leen naar de fee en de tr Het licht straalde sterker ooit en troon en fee waren seling verdwenen. Alleen on telijke rijkdommen lagen Jantje's voeten.

En Jantje had van zijn vader moeder veel practische zin m gekregen. Dat kwam nu g van pas. De knuppel en de taar waren tegelijk met de verdwenen, maar daar pieke Jantje niet over.

Hij was rijk, onnoemelijk En wat deed Jantje?

Hij bleef wonen in de gro vlakte aan gene zijde van hoogte. Hij liet er wonin bouwen en straten en plei aanleggen en hij gaf aan nieuwe stad de naam „Strale Stad", ter herinnering aan stralende grot, waarin hij Dankbaarheid had ontmoet.

En het wapen van die stad w een gouden schild, waarop gitaar en een knuppel in zil waren afgebeeld.

HET HANDIGE ZUSJE

Zusje was mee naar tante Frieda geweest. Tante was jarig. Daarom waren er koekjes en taartjes, en limonade en lekkere thee. Er waren veel bloemen voor tante en mooie cadeautjes. Dat vond zusje allemaal heel leuk en heel mooi. Maar het mooiste van alles vond ze toch de nieuwe schortjes van de nichtjes. Mia en Liesbetje hadden elk een hemelsblauw schortje aan, bezaaid met poppetjes.

Zusje ging er op haar knietjes bijzitten om ze eens goed te bekijken. Er stonden kaboutertjes op en harlekijnen, poppenwagentjes, jongetjes en nog veel meer. Wat was dat leuk.

Toen zusje thuis kwam, had ze het maar steeds over die schortjes met de poppetjes er op. O, wat zou ze er ook graag een hebben. Haarfijn vertelde ze aan Lotje wat er allemaal opstond. En dan zuchtte ze telkens weer: „Had ik ook maar zo'n schortje. Wat zou ik er blij mee zijn."

„O", zei Lotje, „dan kan ik je er wel een bezorgen."

„Heus waar?"

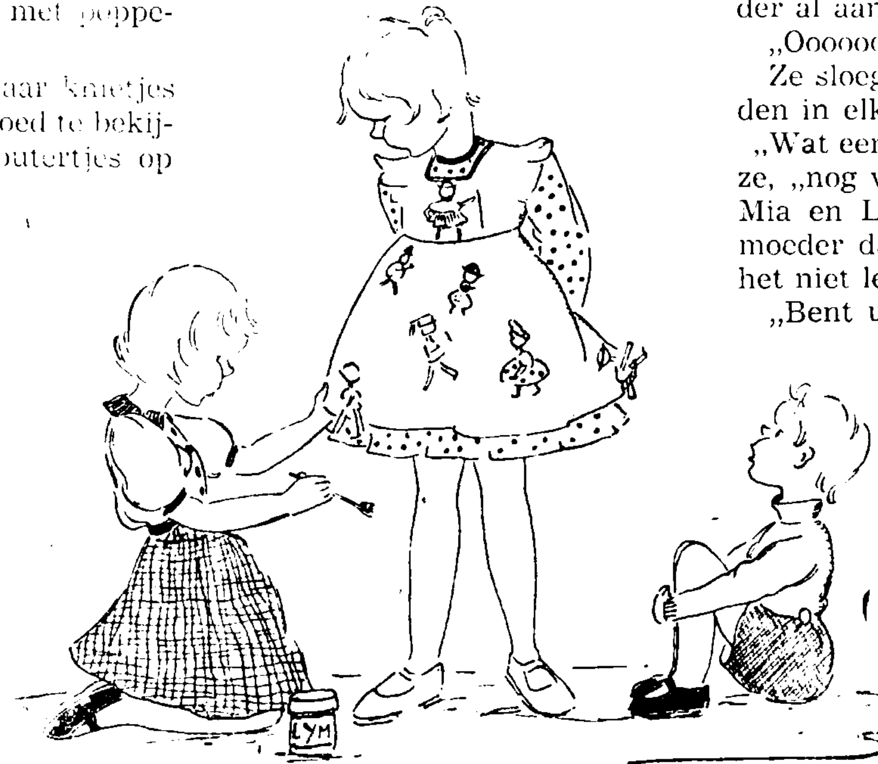
„Ja, heus waar."

„Geef het dan gauw" riep zusje blij. Ze wilde haar eigen, wit schortje al uittrekken.

„Houd dat maar aan", zei Lotje, „ik zal van dat witte schortje een schortje met poppetjes maken."

Zusje lachte ongelovig. Hoe kan dat nu! Maar lotje was al druk in de weer. Ze haalde een oud prentenboek, waarin gekleurde plaatjes stonden. Die plaatjes begon ze uit te knippen. Ze zocht allemaal poppetjes en mannetjes uit en knipte heel voorzichtig. Toen ze er genoeg bijeen had, ging ze de lijmpot halen. Ze plakte al die poppetjes met lijm op zusjes schortje. Wel, wat was dat leuk bedacht. Zusje stond natuurlijk doodstil en keek vol belangstelling toe. Ook kleine Freddie zat met open mond te kijken naar dat prachtige schortje. Had hij ook maar een schortje aan, dan kon Lotje dat ook zo fijn versieren. Anders had hij een hekel aan een schort. Welke grote jongen droeg nu een schort? Maar nu zou hij er dolgraag een hebben. Kijk toch eens aan, hoe prachtig het werd.

Sommige van die papieren popjes wilden niet goed plakken. Dan kregen ze nog wat extra-lijm en

dan ging het wel. Hier en daar zat er wel een lelijke veeg lijm op het schortje, maar dat hinderde niet. Lotje had het toch prachtig gedaan. En zusje had nog nooit zo lang aan een stuk zo mooi stilgestaan.

„Ziezo, klaar is Kees", zei Lotje. Ze was een en al bewondering voor het prachtstuk en zusje en Freddie ook.

Daar ging de deur open en grote Jan kwam binnen.

„Hallo", riep hij, „wat voeren jullie uit? Het is hier zo stil."

Daar kreeg hij het schortje van zusje in de gaten.

„Ha-ha-ha-ha!" Hij lachte dat hij schaterde. „Reusachtig, zeg. Dat is natuurlijk een idee van Lotje."

Lotje gloeide van plezier, dat grote broer het zo mooi vond.

„Pas maar op", waarschuwde Jan, „moeder zal het niet zo heel leuk vinden. Die mooie, pas gewassen en gestreken schort vol lijm. Oei, oei, als zij dat ziet."

Daar werden die drie ineens stil van. Zou dat waar zijn? Zou moeder het niet mooi vinden? Zou ze er misschien boos om zijn? Wat moesten ze nu toch beginnen?

„Zullen we de poppetjes er maar gauw afdoen?" stelde Lotje voor. Maar dat vond zusje toch zo jammer. Ze kon er niet toe besluiten. Trouwens het ging ook niet meer, want daar kwam moeder al aan.

„Ooooooooo!!!"

Ze sloeg van verbazing de handen in elkaar.

„Wat een prachtige schort", riep ze, „nog veel mooier dan die van Mia en Liesbetje". Hé, meende moeder dat? En Jan zei, dat ze het niet leuk zou vinden.

„Bent u er niet boos om, moeder?" vroeg Lotje.

„Wel nee", lachte moeder, „hoe zou ik nu boos kunnen zijn, omdat jullie zo'n prachtige schort hebben gemaakt".

„Gaat die lijm er dan weer af?" vroeg Jan.

„Natuurlijk", zei moeder, „het is maar gewone witte stijfsel, als die in het water komt, weekt ze meteen los. Maar we doen de poppetjes er nog niet af, hoor! Kun je begrijpen! We laten ze er fijntjes opzitten, totdat het schortje vuil is."

„Dan zal ik zorgen, dat het nooit vuil wordt" riep zusje.

En of ze haar best doet. Moeder helpt haar goed. Ze hangt elke avond het schortje aan een hangertje, want er mag niets aankomen, dat begrijp je.

Sp.

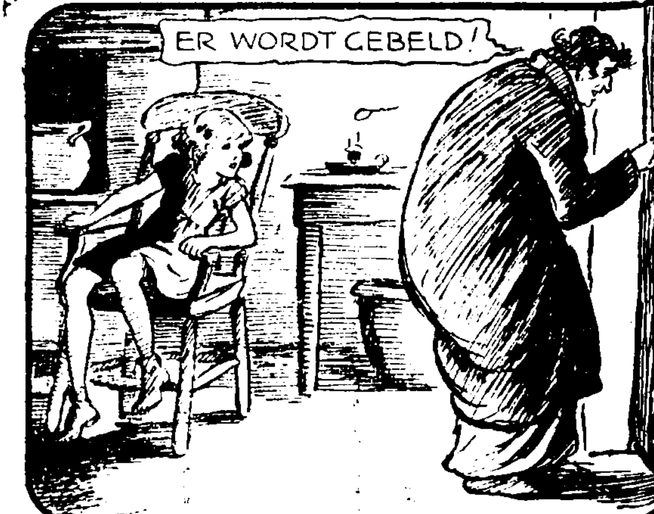
VONKJE de vrolijke vrijbuiter

1 De hond rukte aan zijn touw en blafte en gromde zo hevig, dat Vonkje niet naar de gang durfde lopen. Ze drukte zich tegen de muur aan en ze wist niet, wat ze doen zou. En daar dook de gestalte van Maggie weer op! Van angst kromp ze in elkaar!

2 „Ik was er wel bang voor, dat je zou zien te ontsnappen!" gromde de vrouw, terwijl ze Vonkje bij de arm greep en haar in de donkere keuken sleurde. „Nu blijf je de hele nacht hier en ik zal de wacht houden! Dan heb je de kans niet meer!"

3 Met een zucht viel Vonkje in de stoel neer. Het was nu hopeloos, nog te proberen te ontvluchten. Enige tijd bleef alles rustig en toen werd de stilte verbroken door een hevige ruk aan de bel. „Wie kan er op dit uur komen?" mompelde Maggie.

4 Ze schuifelde naar de deur en deed die op een kier open. Maar ze deinsde achteruit toen ze in het grimmige gezicht van een politie-agent keek. „Wat wenst u?" stamelde ze, terwijl al het bloed uit haar gezicht trok. „Ik heb niets gedaan!"

5 „U hoeft niet te schrikken, mevrouw," kwam het [illegible] antwoord. „Ik wil alleen maar weten, [illegible]" „Ja, mijnheer," antwoordde Maggie, [illegible] „Ze is hier bij me." Schoorvoetend kwam Vonkje naar voren!